

Zwoeler

“Ik hou van je,” zei ze zwoel.

“Na één blik en twee woorden?” vroeg hij.

“Ik hou van je,” herhaalde ze, zesmaal zo zwoel.

“En dat andere?” vroeg hij, “hou je daar ook van? Want een vrouw is pas een vrouw als een vrouw ook van dat andere houdt.”

Ze wierp een zwoele blik, zevenmaal, en kuste de lucht voor ze er in oploste.

“Ja,” zei hij, “ze houdt van me. Mooi is dat.”

Er voer een stoomboot voorbij die nogal rumoer maakte. Desondanks hoorde hij haar boven dat rumoer uit zeggen: “Ik hou van je.”

Hij liep weg van de kade. Weg van de mensen die te hoop waren gelopen voor de stoomboot en zijn rumoer.